

Дата

А. вносить:

Вісники:

10 зр. (20 кор.)
5 зр. (10 кор.)
2-50 зр. (5 кор.)
85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

1 рік 16 рублів
або 36 франків
пів року 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня, крім неділі і руских свят, о год. 6-й пополудни.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламацийі неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Нинішнє число «Руслана» висилаємо на оказ. Хто не хотів би бути нашим передплатником, зволить єго нам ласкаво відослати. Наших дотеперішніх передплатників просимо о ширенє «Руслана» і приєднуванє для него нових абонентів. Передплата «Руслана» коштує річно 10 зр. (20 корон), піврічно 5 зр. (10 корон), чвертьрічно 2 зр. 50 кр. (5 корон), місячно 85 кр. (1 кор. 70 сотиків).

З новим роком.

(+) В ім'я Боже розпочинаємо з нинішнім числом четвертий рік нашого видавництва з тою самою програмою, з тою самою метою, яку ми собі витичили перед трема роками. Починаючи наше видавництво, вказали ми яке нашу мету — оборону наших народних прав, розширенє їх, позитивну роботу в кождім напрямі і приєднанє для такої роботи широких верстов нашої суспільности.

Свідомі сего тяжкого обов'язку, ми були не менше свідомі й того, що успіх нашої роботи залежить не лише від нас самих, як взагалі успіх всякої позитивної роботи залежить не лише від сего, хто рад би до неї подати почин. Ми були певні, що коли хоч в часті і посередно, наших сил, причинимо ся до сего, дати думки, справити хибні погляди, дороги для позитивної роботи, наші роз'єднані частини, важну частину, ми тоді, що непорочним зусиллям, зусиллям в правді.

З'єдинити всіх в одно живе тіло, наколи всі переймуть ся світлом і теплом Христової віри; вони стояли на тій думці, що до великого подвигу народного треба нових людей і сили нової, а тою силою повинна бути чистота серця, справдешня просвіта, свобода руского народу і християнська саможертва.

Такими поглядами переняв ся був і перший світоч нашого народу в Галичині Маркіян Шашкевич, а прийнявши ім'я Руслан, постановив трудити ся для добра і долі нашого народу і своїми хоч нечисленними починами витичив напрями і дороги тої народної праці. Приймавши єго назву, ми дали вираз сему переконанню, що Маркіян Шашкевич єсть і остане поруч інших народних трудовників тою провідною зорею, що веде нас до осягненя мети народної українсько-рускої ідеї.

На основі сеї народної традиції почали ми перед трема роками нашу роботу з тою свідомістю, що і при змінених в де-яких обставинах сучасну народну роботу — політичну, національну, просвітну і суспільну треба вести далше в дусі Христової науки і на народних основах. Ми виступили перед трема роками на видівню як-раз серед вельми неприємних і невідрадных обставин серед найбільшого розладу і заколоту в рускій суспільности, в хвили, коли в кружках рускої суспільности противники українсько-рускої народної ідеї почали запоморочувати уми суспільности мнимою консолідацією всіх руских сил, щоби тим лише захитати основами нашої народної традиції і споневірати наш українсько-руский прапор народний. Однак руский народний організм зачумлений протязом кількох літ сею консолідаційною пошестією, починає повертати до свідомости українсько-рускої ідеї і народної традиції, і тої починає вертати до зрозуміння, що лише на давних народних основах, вказаних

першими світочами українсько-руского народу можливий єго національно-політичний і культурний розвиток і поступ. Починає собі здобувати наново загальне признанє серед рускої суспільности давно традиційна засада, що лише той, що почуває ся і єсть Русином, має право і обов'язок і може трудити ся на народній ниві і брати ся до народної роботи, ставати коло народного українсько-руского прапора. Хто-ж почуває себе чим иньшим, а не Русином, той відчахнув ся від народного життя і тим самим виключив себе спосеред рускої суспільности, отже не має для неї ніяких обов'язків, але заразом втратив всі права, які міг мати з титулу приналежности до рускої народности. Коли-ж мимо того, що перестав бути Русином, бажає користувати ся правами серед рускої суспільности, жити єї коштом, той єсть лише нужденним паразитом, а не членом рускої суспільности.

Маючи ті засади давної народної традиції все на тямці, виступали ми при кожній нагоді проти т. зв. консолідації, під котрої покрипкою вилазили на верх нашого народного організму всякі ренегати-паразити і розвельможнювали ся на шкоду єго природного розвитку і поступу національно-політичного і культурного. А коли нині починає руска суспільність глядіти на все те троха яснійшим поглядом, коли руский народний організм починає знов отрясати ся з тих ренегатів-паразитів і бажає жити своїм питомим життям, розвивати ся вільно на народних основах, то всякий безсторонний мусить і нам і нашим змаганням признати в тім згляді певну заслугу. Ми стояли все вірно і щиро в обороні нашого українсько-руского народного прапора, роз'яснювали думки, справляли хибні погляди і вказували дороги до позитивної роботи, витичені передовими просвітителями українсько-руского народу —

(По хвилі) Погано! В роті мов би чумаки почували, а ті голубці стоять таки під грудьми... (Звук сль). Всею ніч маячилося. Цілу Маланку Десь, ніби я був на селі в читальні в нову програму Русинів. Кажу: «Пане! Не буде в вас добра, поки не візміть! Ніхто не сміє мати ні своєї хати, ні свого кожуха, ні своєї...» — а я: «жінки», аж тут, як не ки- мене баби з кочергами — і де їх залося?! — а всяка кричить: Ліпше своя губа близша! Курка гребе... А даєсь, а даєсь, а кольки би... (Звук сль) А з дру- ть дівчата з помелами та собі: Жінка не черевик, з ноги не ски- раїть! хотів би хмизом-низом під вер-

розумію так: Позволь мені в твоїм молоці звари-ти мої галушки, а я позволю тобі твоє сало зварити в моїй капусті... Але ледви сей кол-ективіст згадав про сало та капусту, як — де не взялись? — з всіх боків сунуть на мене дя-ки і вигукують: льотерія, льотерія! Самі они голі та босі, а марні деняче живі кістяки. А я ніби перетворююсь в їх очех в преподобного посла і кождому тичу в рот замість сала — пу-стий льос... Тьфу! — подумав я, аж дивлюсь: суне ціла товня мужиків. Ідуть шнурком з сві-тлої коришки будьто мені на зустріч та при-сипівують:

А ми пем і гуляєм
Та гуляти будем,
Доки нашої землиці
У жида не збудем.

Обіцяв нам наш Дануцьо
Землю викупляти,
Тож ходімо, пане брате,
До коршми гуляти!

Обішли мене гусаком довкола, та знов потягли до Аврумка. А старий Аврумко чем-ненький! Заглянув мене крізь вікно та вже простує до мене. Сам він в атласовій бекеші уде! І ми голосимо з кунцями на голові, за ним Рухля в шовковій сукні з джетами, а за Рухлею три сини: пап-перейнішній, пап-Натук

накликували до з'єднання роз'єднаних наших сил на народних основах.

Ми вказували також при всякій нагоді, що українсько-руська ідея може розвинути ся і обгорнути всю нашу суспільність, всі верстви нашого народу і двигнути наш нарід до повного поступу і розвитку національно-політичного й культурного, коли буде опирати ся на кріпкій підвалині високих ідей Христової науки, правди і братолюбія. На жаль багато ще серед нашої суспільності таких, ще живуть кривдою й неправдою, забуваючи про висловлену народною проповіддю засаду, багато ще є таких, що загорілостю, ненавистю, злобою думають подвигнути, скріпити і з'організувати наш нарід, а є вже чимало й таких мудрагелів, що не тільки руску народність уважають давно вже зношеною одежею, але й віру Христову раді би вирвати з серця руского народу і ущасливити его тим, щоб він розлив ся у всесвітній безвірній масі.

Ми доси стояли і стояти мемо проти таких і подібних змагань в тім глибокім переконанню, що наша руска народність тісно зв'язана з руско-католицькою Церквою, що в ній находила руска народність кріпке заборолло серед всяких невгод. Тимто і духовенство наше має в народній роботі перворядну вагу і перворядну роль, оно передовсім покликане дбати про національно-політичний і культурний поступ і розвиток нашого народу і вести его до сего поступу в ім'я високих ідей Христової науки, правди і братолюбія, оно покликане також змагання світської братії справляти на широкий і простий шлях сих ідей, які доведуть українсько-руський нарід до его мети і поставлять его посеред інших культурних народів.

Ми не манимо ся надією, що би все те дало ся досягнути без усяких перепон, без заколоту і баламутства. Ще не одну недугу, не одну пошесть мусить перебути наш народний організм, але ми певні, що він видержить всі супротивні народним основам і ідеям Христової науки змагання, перебуде всі ті злигодні і дійде до своєї мети. З тим глибоким переконанням і з тою кріпкою вірою в красну будучину вступаємо в четвертий рік нашої праці народної і закликаємо всіх ширих людей до цієї спільної роботи!

З політичного поля.

W. Tagblatt з 10. січня хоче знати, що таки бар. Гавч стане на чолі нового кабінету, хоч др. Кербер підготовлює ґрунт до того. По скликанню парламенту бар. Гавч предложить послам готовий мовний закон для всіх коронних країв Австрії і передасть его мовній комісії. Симчасом приєднає Німців з Чехами. Як би се не вдалось, то бар. Гавч розв'яже парламент і розпише скоро нові вибори. А наколи би і новий парламент не схотів функціонувати, то тоді бар.

Гавч буде управляти §. 14-им через необмежений час. До нового кабінету крім урядників яко ресортних міністрів увійшли би і три Landsmann-ministri: польський, чеський і німецький. Новий кабінет був би проте урядничо-коаліційний. Три міністри без тек удержували би контакт між правительством а клубами, краще сказавши, вели би клуби за собою. Відтак каже W. Tagblatt, що Німці готові пристати на те, щоб мали свого безпосереднього заступника в кабінеті. Праде, покликаний д-ром Кербером телеграфічно з Ліберця, не міг вправді сам рішити сего питання, але конференція обмислів лівиці не буде від того, щоб когось з посеред себе визначити до нового кабінету. Теперішня сесія була би закрита, щоб парламент і президія могли уконституувати ся в коаліційнім дусі. Кандидатами на міністра без теки з лідра лівиці суть поки що Ліпшерт або Ульбріх. Надіють ся також, що нині (12. січня) др. Кербер явить ся на послуханню у цісаря, щоб предложити короні лісту нового кабінету. — Вісти сі подаємо з дньни-карекого обов'язку.

Якийсь віденський кореспондент до Pester Lloyd'a не вірить в се, щоб національні антагонізми в Австрії могли бути коли-небудь цілковито заворожені, але він пересвідчений, що мовний закон зможе усмирити ті антагонізми, а проче з часом саме через себе зробіть ся.

В Сольногороді відбулись збори католицьких людовців, на котрих промовляв пос. Тузель. На зборах ухвалено такі резолюції: 1) Виновниками теперішньої ситуації суть Німці з лівиці, котрі зневолили ґр. Клярого до безуслівного знесення мовних розпоряджень і сим викликали чеську обструкцію. 2) Католицькі людовці не піддержували чеської обструкції проти угорської угоди. 3) Послам, сполученим в клубі католицьким, виявляють збори повне довіре.

Пруський сойм відкрив кн. Гогенлоє 9. січня тронною річю. Він сказав: Бюджет пруский находить ся в повній рівновазі. Державні залізничі припесли значний дохід. Правительство займе ся розширенням залізничої сіти і побудує більше локальних шляхів. По скінченню будови каналів між Берлином а Шетиним і між Одрою а Вислою правительство внесе проект будови каналу між Лабою а Реном. На рілників правительство не забуде.

Мек Кінлі виставив до конгресу Сполучених держав письмо, в котрім заповідає конечність централізації роздробленої між поодинокі провінцій влади. Центральна влада не була приміром в спроможности, потягнути провінційні органи до відвічальности за стріляне австро-угорських горожан в Газлетоні, ані за лінчи на робітниках італійських в Новім Орлеані.

Новинки.

— З Новим Роком пересилаємо нашим П. Т. Читателям сердечні желанья.

— Засіданє Виділу Руского товариства педагогічного відбудеть ся в суботу дня 20. січня о годині 6. де звичайно.

— Консолідація в ниши часами піднос- сти (!), які вийшли д- лідациі, хоть як-раз к- го, що в деяких повіта- мерло всяке житє, лише почутю свого достоїнства гребувати зі свого жару кап- хоть як-раз консолидація ос- сквофілів до агресивного вист- сьвіти», єї читалень і других р- Нині вже й «Дѣло» бачать, з к- бор народовців, коли подало в 291. п. з. «Гробарі народної просьвіти», шим пише: «Введенє фонетичної пра- даня товариства «Просьвіти» поріше- ними зборами тогож товариства, под- сьвідомо — нашим москвофілам нову намагатись підкопати вплив і значінє с- служеного товариства, що так совістно стра- до осьвідомлення народних мас. Томуж по- они розсвати клевети про «тисячи польских- помог, котрі усміхають ся «Просьвіті» за ізда- ванє книжок фонетикою» і агітувати против то- вариства, бунтуючи его членів виступати з «Про- сьвіти». Колиж се удавало ся їм тільки рідко де, а іменно, коли мали діло з цілком темним чоловіком, а нічо не могли вдіяти з тими, ко- трі любують ся у виданях товариства і ані не хотіли слухати о виступленю з «Просьвіти» — честні господинове взяли ся не аби якого чест- ного способу: самі писали і пишуть листи до «Просьвіти», фальшують підписи дотичних чле- нів, котрі з причини фонетичної правописи ніби то не хотять вже належати до товариства. Роз- уміє ся, тая китична робота не вспіла укрити ся. Від мнимо виступивших членів «Просьвіти» посилали ся листи з запитанєм: чому они не дістають книжок, бож они з товариства ніколи не виступали, а дотичних листів они не писали. В дальшій часті подає «Дѣло» один такий лист, писаний будьто би селянином з Буковини, а в дійсности сфабрикований в кузні наших пере- вертнів. От з ким лучили ся наші народовці!.. Шкода, що «Дѣло» так пізно дізнало ся, що га- лицькі москвофіли — се справжні гробарі не ли- ше народної просьвіти, але цілого духового жи- ття галицької Руси.

— Директором ґімназії в Подгужу коло Кра- кова іменований др. Стан. Беднарский, проф. III ґімназії в Кракові.

— Самоубийство Краттера в Кракові. Минулого року утік був зі Львова до Америки адвокат Краттер, сиронецький поважнійші суми своїх клієнтів. Недавно донесли газети, що Краттер, заосмотрений в залізничний лист, вертає до Льво- ва, хоть загально думано, що се дньникарська качка. Тимчасом вість справдила ся. Др. Крат- тер прибув вчера з Гамбурга і Відня о по- полудни до Кракова. Одій на баня. В вагоні пізнали его деяк- личини, а між ними ґр. Меч.

В Кра- кону і пішов до дено в калужі з револьве- му плуца, ромпліка- моубий- дено в Кра- чата- жна- бийн- спр- нім- те- во- во- лис- виду- по- E

адвокат і пан доктор Fryderyk. Поклонились мені злегенька і ніби глузуючи тичуть в очи: А кік, а кік! Се прощівник, се крамничник, се райфайзенюк!

В мене заграла кров. Я звів руку на них, коли в мить — неначе з землі — виросла передомною постать з когутинним піречком на голові... Проче — я вже зрозумів...

Я опять пробудив ся, але і опять заснув. Семей коняк на Маланці забив трохи голову! Сплю і ніби на яві бачу школу, а з школи лунає (замість рахунків) коломийочка з краковяком. Се, думаю, наука! Нею побємо Аврумка! А з поза школи з пасовиска женуть товар на полудне, тільки — не пастухи, а сам екекатор. Тепер аж стало мені ясно, що я в себе дома, в Галичині. А за екекатором суне ще якийсь панок. Баби плачуть за своїми боцулястими, а він сьміє ся та тиче їм у руки письма. Підхо- джу ближше, читаю: «Рай бразилійський, 100 моргів землі, 200 ліса! Малпа оре, малпа сіє, малпа збирає, золота гей того піску»...

Ледви самого не зібрала охота покошту- вати сего раю, коли параз виріє передомною

«Народний Дім». Улицю, сіни, сходи, салю- лляча руска інтелігенція.

— Віче? — питаю.

— Віче! — кажуть.

— Консолідація?

Мені засьміялось в очи, ніби драговий дуре! Він ще живе в і- новий вік, нові люди, нові ідеї, нова програма...

— А на чий же розум п- Русь? Чи знов на Богдана А-

таю вже несьміло. Аж тут, не- як заріже музика! Дивлюсь,

дять з салі. Попереду дрібоче як-

кий і смикє перші скрипці, а за ним

цїла тьма старих калік та мародерів

сують, другі — бють в ци-

Аж ся троїста муз-

Нині ходжу як зб-

не я сам, то Маланк

за його заховане
кож, якщо офі-
кинувся перед
ки помагали ему
вно п. К. усидував
ти офіцерів до зане-
вання против него. —
Д. Ц. к. Прокуратор дер-

де доси подання о емери-
кремим поданню до міні-
ослабити вимірене против
не. Жид, звичайно, мусить тор-
без огляду, чи купить, чи пі-
кати запросини до виголошення
дів в Америці на тему: «Хло-
ина?», за що жертвують ему гоно-
10 тисяч злр.

Подні торговельники живим товаром.
итримано на головнім дворці у Львові
чат, які признали ся, що звербував їх
тива до Америки якийсь жид. Він лишив
осить великий завдаток на подорож до Ві-
м. Поліційні власти поробили все, аби лише
дістати в руки небезпечного сего агента, а та-
кож і його помічників з Галичини. Они, як здає-
ся, належать до міжнародної спілки торговель-
ників дівчатами і ведуть сю торговлю від дов-
ного вже часу.

Небезпечний злодій. У сих днях арештовано
на румунській границі славного злодія Володи-
мира Герботовського, що обікрав в 1873 р. царя
в часі вистави і заки служба оглянула ся, пу-
стив в обіг чеки на 100.000 зр. Сей безличний крок
завів его тоді на 10 років до тюрми. Коли вий-
шов з неї, крутив ся по Німеччині, Іспанії та
Франції з ріжним успіхом. Нарешті пересидів
ся в лівонській тюрмі. Се зразило его дуже до
західної Європи, покинув сі невдячні краї та пе-
реселив ся над Дунай до Румунії. Але і там не
вело ся ему дуже. Вже задумував навідати ся
до австрійських країв, коли повідомлена про се
тернопільська поліція залярмувала угорські вла-
сти в Оссовій. Герботовський приловлений на я-
кійсь невеликій крадежі здивував ся дуже, що
ще не забули про него.

Арештованя в Харкові. З Харкова пишуть
нам: В сих днях увязнено тут 18 людей з най-
визначнішою тутешньої інтелігенції, між тим 5
жінок. Причини арештованя поки-що незвісні.
Крім сього увязнено багато робітників з тутеш-
ньої фабрики будови кораблів по сій будції то
причині, що задумували устроїти страйк. У сій
фабриці працює 6.000 чоловіка. Далі заслано на
Сибір одного інтелігента за те, що найдено у
него 3 заборонені (недозволені цензурою)
книжки на три роки адміністративним поряд-
ком. А треба згадати, що вже до того часу це-
в тюрмі 6 місяців. От такий то наш

чи не ціла? Сии Боер хоче
амі любіть на стіл. На
кою, або з не-
дівчина его
ди з Богом
вести сей
би домів

в тих
Ген-
вних
рей-
нь-
а
На
с,
ні
чи
жна

адресою до Відня, доносячи, що она правдопо-
дібно буде в силі вказати слід, де находити ся
пошукувана дитина. Велід за сего телеграмою
приїхала до Праги нещаслива мати в товаристві
поліційного агента і удала ся до пані Х., котра
розказала їй свої здогади, де дитина може на-
ходити ся. Мати удала ся безпрованочно за вка-
заним слідом і дійсно найшла дитину. Увели її
два акробати, що продуковали ся в однім з пра-
ських «Varietè». Крім сєї дитини найдено у них
ще другу дитину, будьто би привезену з Білго-
рода, що рівно не стоїть з ними в ніякій сте-
пени свояцтва. Акробати, котрих сейчас увязне-
но, увели дітий найправдоподібніше в тій цілі,
щоби їх привчити до небезпечних гімнастичних
штук.

Кічнер. Про нового шефа генерального
штабу, що враз з Робертсом має навчити Боє-
рів розуму, пишуть дневники, що він славить
ся великою суворостію супроти воєнків, котрі би
на йоту не виконували его розказів. Кічнер не
щадить і офіцерів. Всякий жовнір є в него кіль-
цетем в воєнній машині, що мусить обертатись
після розказу. Тим то і не люблять его жовніри
так, як начального вождя, Робертса. Але за те
мають они повне довіре до его стратегічного
таланту. Кічнер, надіють ся, вложити в здемо-
ралізовану англійську армію нового духа. Коли
Англія думала виповісти суданським мадистам
війну, Кічнер удав ся яко торговщик на два
роки до Судану, щоби розелітити тамошні відно-
сини і воєнну силу Суданців. Обнявши відтак
провід в війні з мадистами, Кічнер був заєдно
в першій боєвій лінії. В бою під Сваконом пе-
рестрілила ему куля горішню щокку і застрягла
в кости. Єї не мож було відняти. Кічнер по-
адоровів щасливо, рана загоїлась. Колиж одного
разу заїдав бештек враз з своїм ад'ютантом,
сказав: «Наколи в бештеку не було кости, то
я проковтнув мою кулю». Так і було. Кічнер
се любить жінок і гордить жонатими людьми.

До історії харабів в Росії. Побиране хара-
бів з сторони російських урядників підпадає те-
пер чим раз більший репресії. Вищі власти без-
настанно виточують процеси приклонникам не-
легальних доходів. Недавно суджено в воєнній
суді в Одесі справу воєнного начальника, Пере-
яславцева, обвиненого о ріжні службові прови-
ни і побиране хабарів. Переяславцев числить літ
61 і є чоловіком багатим; він має земні посіло-
сти, капітали, дома, виллі, але давна привичка
веліла ему все шукати нових, неправних дохо-
дів, спеціально за увільнюване рекрутів від від-
бування військової служби. Між иньшими побрав
він від Теодозії Мінінової сто рублів за увіль-
нене єї сина, жовніра, що мав виїхати з війском
до Порт-Артур. Переяславцев одержав крім сего
від Мінінової коня, вартости 400 рублів, зажадав
також еквіпажу, а мимо, що все те дістав, не
увільнив єї сина з війска. Тому виступила Міні-
нова з жалобою, що стала причиною виточення
процесу продайному полковникови. На судовій
розправі виголосив воєнний прокуратор світлу
промову, в котрій начеркнув стан моральности
чиновників давного покрою... Чим висше стано-
виско займав урядник, говорив прокуратор, тим
більше чув ся управленим до побирання хабарів,
або держав ся засади городничого Гоголя, що
«кождий повинен брати хабарі, відповідно до
свого уряду». Годі викоріпити відразу се зло,
яке закорінило ся в Росії від віків. Росія дов-
го терпіла на сю неміч. Від часу введення в жи-
те явности в судах і видаваня засуду на під-
ставі внутрішнього пересвідчення і совісти, в ру-
ках судіїв находити ся могутча сила до викорі-
нення хабарів. В дальшій промові жадав проку-
ратор тільки примінення права з цілою стро-
гостію не лише для приміру але також в виду
сего факту, що обвинений був чоловіком ба-
гатим і не побирав хабарів під материяльним при-
мусом. Суд засудив Переяславцева на вязницю,
ту рангі та ордерів і поселене на Сибірі.
ев відповідав з вільної стопи, завдя-
ю тисяч рублів. Він прибув до суду,
одерами, власним повозом, запря-
рисків. По засуді відведено его
звниці В сали розправ, в часі чи-
зляг ся голбений плач дорослого
зцева.

Матери. На стацию Нордвестерн в
мерції) впадають задихані супруги
ать урядника руху, коли надій-
спішний поїзд з Чикаго. Уряд-
сей поїзд не стає в Кеносга.
чем молисть урядника, щоби здер-
она спішить до умираючої дити-
орухений розпукою, що граничи-
стацию, зателеграфував до Чикаго
має робити, однак одержав від-
здержувати не вільно, бо се
ю до страти кількох тися-
жко задуманий сів на лав-
ий свист локомотиви, а
страхом побачив, що з
поїзд і що перед ним
кінка та в розруді по-
Всяка поміч видавала
ереляку зажкнут очі,
ого видошца. Але в

тій самій хвилі поїзд задержав ся. Машиніст,
побачивши на торах жінку, задержав поїзд, зі-
скоктив на землю, пірвав омліваючу і заніс єї в
безпечне місце. Тимчасом багато подорожних
висіло з вагонів, щоби дізнати ся про причину
задержаня поїзду. В мінуту пізнійше пані Аллен
сиділа з мужем в поїзді.

Гигієна танців. З огляду на те, що карна-
вал вже недалеко, варта би згадати також про
гигієну танців. Упокоючий сій розривці віддавали
ся всі народи від початку сьвіта і то нераз
з такою пристрасією, що она переходила у шал,
то знов у релігійний культ. Ціла тайна упоєня
лежить у сім, що ритм звучних тонів музики
вводить майже несвідомо всі мясні того, що
гуляє, в гармонійний рух. Годі при тім сказати,
який танець є найменше шкідливий. Тут зале-
жить все від здоровля тансера або тансерки.
Неодина перегуляє три, чотири ночі без віддиху
і пічо се ему не шкодить, иньший пересуне ся
раз по салі і вже задихає ся, сїдає в куті софи
та відпочиває заслужено по важкім труді. А вже
нема бесіди про те, аби гуляли особи хорі на
серце або на груди. Також не повинні гуляти
панни, що мають сильно розвинену блідницю.
Ім треба вправді руху, але легкого, а не шале-
ного, який витворює ся при танци. При сім по-
винно ся уважати, аби остатний танець був по-
змові легкий, спокійний, а не як то звичайно
буває шалена гальонка, якою кінчать у нас по-
більшій части балі.

Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові
оповіщує:

Дня 14. січня 1900 передасть ся до при-
людного ужитку шлях залізничий Пшеворек-
Розвадів зі стациями Пшеворек, Розвадів (тепе-
рішні стаций ц. к. залізниць держ.), Гродзіско,
Лежайск, Сажина, Лентовня, Рудник і Ніско,
урядженими для загального руху і перестанком
Тринча для руху особового і обмеженого па-
кункового.

З днем отвореня руху на тім шляху, змі-
нить ся розклад їзди на шляхах Дембиця-Роз-
вадів і Тарнобжег-Надбжезе. — Розклад їзди
для шляху Дембиця-Розвадів-Пшеворек і Тарно-
бжег-Надбжезе буде оповіщений афішами.

З днем 1. січня 1900 застановлено рух по-
їздів міжнаних ч. 2055 і 2056 на залізницях льо-
кальних «Hof in Mähren-Barn Andersdorf» в окрузі
ц. к. дирекції залізниць держ. в Оломунці.

В окрузі ц. дирекції залізниць держ. в Ві-
лях отворено дня 20. грудня 1899 шлях залі-
зничий Унтердравбург-Велян зі стациями Ст.
Гертруд, Віндішгрец, Тіркендорф, Думе, Місслінг
і Обер-Долтін для загального руху і перестан-
ками Ст. Йоган коло Дравбург, Гуда люкна і
Пак для руху особового і пакункового.

Дрібні вісті. Вінчане дра Евг. Барвіньського,
урядника львівської, університетської бібліотеки
з панною Зофією Чупертівною відбуде ся у
Львові дня 20. с. м. в костелі св. Миколая о год.
9. рано. — Двох фалшивників грошей увязнила
в тих днях віденська поліція. Зовуть ся они:
Адолф Гікеє і Ів. Сірокі. Они підрабляли срібні
гульдени і мешкали в часті міста Відня, званий
Брігіттенав. Ся обставина, що як-раз в тій ча-
сти міста появили ся фалшовані гульдени, на-
вела на слід фалшивників. Ревізія їх мешкань
вказала без сумніву їх вину. Фалшованем гро-
ший займали ся они вже довший час. — Ц. ві-
цепрезидентом міста Львова на місце уступив-
шого, Шаєра, вибрано вчора радного, Цюхцінь-
ського. Его контр-кандидати: радний Генне одер-
жав 32 голосів, а проф. унів. др. Грізєцький 3
голоси.

Телеграми.

Відень, 12. січня. Комісія парламентарна
Кола польского рішила, що ні один з членів
Кола не може належати до евентуального кабін-
ету Кербера. Міністами без тек мають зістати:
Хлендовский для Галичини, Розек для Чех, а
др. Чиглярж і др. Кноль, професори віденського
університету, кандидатами на німецького міністра
без теки. — Вчора піднесено в Відні гадку, по-
новного скликаня краєвих Соймів, з огляду на
неясну ситуацію. — Чехи жадають побіч вве-
деня чешкої мови, яко урядової в чеських язи-
кових округах також приреченя, що в німецьких
округах будуть установлені спеціальні урядники
extra statum в цілі поладнуваня подань в чеській
мові.

Е. ЗБІТЕКА

в Neustift коло Оломунці.

Виріб мозаїки в шклі, св. Гроби,
олтар Божого Тіла і гроби з Іюрд
відзначив Папа Лев XIII.
Признання католицко-богословської
академії в Петербурзі, німецької
місії в Царгороді.
Ілюстровані цїнники франсо.
Достава під гваранцією.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-єврп

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає

всі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім кур-
сі денним не числячи ніякої
провізії.

Поїзд		до Львова		Поїзд	
посп.	особ.	приходить	о годині	відходить	о годині
		6:10	з Чернівців (Ілкан, Галац), Станиславова	6:20	до Лавочного
		6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	6:15	до Підволочиска
		7:10	з Зимної-води	6:30	
		7:40	з Янова	6:30	до Ілкан (Галац)
		7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45	до Кракова (Відня)
		7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	9:10	до Скольного, до Лав.
		8:05	на дв. головний	9:25	до Янова
		8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:35	до Підволочиска, Брод.
1:30		9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:53	
		11:15	з Ярослава і Любачова	10:10	до Белзця, Рави рускої
1:50		11:55	з Ілкан, Чернівців і Станиславова	12:50	до Янова від 1. липня до
		1:01	з Янова		тільки в неділі і св.
		1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки	2:15	до Брухович тільки від 1.
			від 7. вер. до 15. пад. включно		ресня включно в нед.
2:20	5:15	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Підз.		9:45	до Ілкан (Ясс, Букарешту)
2:35	5:40	на дв. голов.		2:55	до Кракова (Відня) Хабівки ч. 1
	5:55	з Сокаля, Белзця і Любачова		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до
				3:15	до Янова від 1. мая до 30. вересн.
				3:20	до Зимної-води тільки від 7. мая до 1.
				3:26	до Брухович
				5:25	до Ярослава
Ніч		Ніч		Ніч	
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		9:21	до Ілкан, Радовель, Кімполонга, Сучави
	6:20	з Ілкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні
	7:58			7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. вересня до 10. вересня вкл. щоденно		7:10	до Сокаля і Рави рускої
		з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:20	до Тернополя дворець головний
	8:14	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:42	дворець Підзамче
	9:21	з Кракова (Відня, Берліна), Сякока, Пешту		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
	9:55	з Ілкан, Ілкан, Букарешту, Сучави		8:35	до Янова від 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.
12:30	10:10	з Підволочиска (Київ), Бродів на дв. Підз.		9:10	до Янова від 1. чер. до 30. жов. в дні св.
	10:08	на дв. голов.		2:36	до Ілкан (Ясс, Галац), Сучави
	10:25			10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сякока
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова		11:10	до Підволочиска, Бродів дв. голов.
	12:10	зі Скольного, Калуша		11:32	до Кракова (Відня, Берліна)
	3:05	з Підволочиска і дворець Підзамче		4:10	до Брухович від 7. мая до 10. вер.
	3:30	на дворець головний		5:50	
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сякока			

ЗАМІТКА: Години нічна числиться від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейський рівняється від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красницьких ч. 5) у ділях пояснить в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

З. БОДЕНШТАЙН

Львів, ул. Кароля-Людвіка ч. 29.

поручає

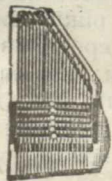
— свій головний — фабричний —

склад інструментів музичних

як також великий вибір

інструментів самограючих та забавок для дітей

по найнижшій ціні.

Рік засновання 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Виресов. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех єпархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарські знаряди, вбіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шнід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 виписить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	
Резерва премій	64.263 „ 12 „	206.880 зр. 57 кр.
Фонд сенсвий	45.000 „ — „	
Резерва спеціальна	842 „ 40 „	

Тарифи „Дністра“ дуже умірковані, услівя обезпечень користувачів швидко ліквідувать ся безпробовочно. До кінця 1898 року виносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси „Дністра“ приймає Банк краєвий при різних гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через „Дністеръ“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористийші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“, стоваришене з обмеженою порукою, уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський виносить 25 зр., виписує 1 зр. Членом бути і споживати ділати може тільки член обезпечений в „Дністрѣ“. Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголосення о уділене агенцій в окрестностях де нема близько агентів „Дністра“, приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

Видає і відповідає за редакцію Стефан Кульчицкий.

Перша руска торгівля і рукодільня

параментів церковних

і застави столової (сервісів) із хінського срібла

під фірмою

Евг. Спозарский і Вол. Устенський

у Львові, улица Руска ч. 1.

в камениці тов. „Просьвіта“.

ТОРГОВЛЯ

поручає:

Свій багато заосмотрений склад всіляких товарів церковних.

Великий вибір хрестових і желієних нагробків.

Застави столової і ского срібла.

Всякі посилки пося відворотною по найнижшій ціні.